

Tiedote

VEISTOS!

Pedagoginen näyttely Maire Gullichsen ja modernismi -sarjassa

12/02 – 04/04 2010 Projektihuone

Tiedotusbrunssi medialle torstaina 11.02. kello 10-14.

Avoin tiedotustilaisuus yleisölle perjantaina 12.02. kello 12.00.

Näyttelyn avajaiset perjantaina 12.02. klo 18.00. Tervetuloa!

Näyttelyn taiteilijat: Gunnar Elfgren, Laila Pullinen, Kimmo Pyykkö, Sakari Tohka

Pronssi-, rauta- ja kiviveistokset ovat fyysiseltä olemukseltaan pysyviä. Ikuisuuden ja muuttumattomuuden tunne voimistuu, kun kuvittelee museon huomassa pikkutarkasti säädellyissä olosuhteissa lepäviä veistoksia. *Veistos!* -näyttely kysyy miten sidoksissa taideteos on omaan syntyajankohtaansa ja sen ajattelutapoihin. Kohtaako nykykatsoja menneiden vuosikymmenten taiteen yhtä tuoreesti kuin teosten aikalaiset, jolloin teos otti osaa taidekeskusteluun haastaen tai toistaen aikansa taidekäsityksiä. Vieläkö piirteet, jotka koettelivat aikalaiskatsojien makua tai saivat osakseen yleistä hyväksyntää, koskettavat meitä samalla tavalla? Muuttuuko teos, koska me muutumme?

Veistos! -näyttely tarkastelee taiteen ja yleisön sekä taideteoksen ja taiteen historian suhdetta. Taidemuseon näyttelyyn asetettu teos tulkitaan suhteessa toisiin (esillä oleviin) teoksiin, talon historiaan ja näyttelypolitiikkaan, ajankohtaisiin ja menneisiin taiteen virtauksiin. Näyttelysaleissa teos kohtaa myös siellä vaeltavan katsojan. Toteuttamalla kokoelmanäyttelyitä erilaisista näkökulmista teokset joutuvat uudestaan ”koetukselle” ja vaikka teos fyysisenä objektina pysyy samana, siitä tehdyt tulkinnat eivät välttämättä. *Veistos!* esittää katsojan pohdittavaksi kysymyksen avantgarden merkityksestä, ei tyyliuuntana, vaan taidemaailman ”käytäntönä”, jossa käsitys taiteesta jatkuvasti uudistuu. Toisinaan taiteen edelläkävijät tunnustetaan tai määritellään vasta jälkikäteen.

Veistos! -näyttelyn kolmiulotteiset kivistä ja metallista muovatut figuurit asettuvat tilassa vastakkain elävän ja hengittävän katsojan kanssa. Taiteen ja sen kokemisen historia on täynnä hyökkäyksiä, torjuntia, vastahyökkäyksiä ja antautumisia sekä väliaikaisia tai pysyvämpiä rauhansopimuksia, jotka kiteytyvät vallitseviksi käsityksiksi taiteesta. Taidehistorian tuntemus voi olla taiteen tarkastelun kannalta yhtä aikaa etu tai haitta. Mitä enemmän taiteesta tietää, sitä enemmän erilaisiin teoksiin on tarttumapintaa, mutta pitäytyminen olemassa oleviin annettuihin tulkintoihin voi myös kaventaa omaa tulkintaa. Tunnettuihin teoksiin, tyyliuuntiin tai aikakausiin kohdistuu usein katsojan ennako-odotuksia joiden vuoksi teos on tavallaan jo ”nähty” näyttelyyn tullessa sen sijaan, että kohtaaminen syntyisi välittömässä kokemuksessa. Katsoja tietää mitä hän haluaa teokselta ja myös sen mitä teos haluaa häneltä. Tämän vuoksi vanhemmat teokset pääsevät harvoin yllättämään nykykatsojaa.

Maire Gullichsenin taidesäätiön kokoelmasta valituista teoksista koottu näyttely ei pyri kronologiseen tai kattavaan esitykseen kuvanveiston kehittymisestä maassamme. Sen sijaan esillä oleva veistoksista rakennettu tilateos havainnollistaa tapaa, jolla nykytaiteessa tarkastellaan menneisyyttä ja avataan aikaisempien vuosikymmenten teoksia uusille merkityksille. Jokaista veistosta on mahdollista tarkastella erikseen, jokainen niistä on myös osa lukuisia erilaisia taiteen tarinoita, joita rakentavat paitsi museo ja taidehistorian kirjoittajat, myös katsojat.

Lisätietoja: Näyttelyn kuraattori, Anni Venäläinen, anni.venalainen@pori.fi